

hvor der mangler ansatte, hvor der er for lidt plads, hvor der tales om nedskæringer, og hvor der diskuteres, hvor kvaliteten skal sænkes. Den kontrast bryder danskerne sig ikke om.

Når man oplever, at kommuner i fuld alvor diskuterer afvisninger, altså at ældre mennesker, som hidtil har fået praktisk hjælp, nu skal fratages denne, fordi der ikke er råd, mens man selv har investeret i sin andengenerationsfladskærm og købt en endnu større bil, er det en kontrast, som danskerne heller ikke forstår eller bryder sig om. Når undersøgelser viser, at over 100.000 mennesker bliver syge af at ligge på hospitalet, bl.a. fordi der ikke bliver gjort nok rent, mens vi samtidig har tusinder af ledige, der ville kunne udfylde et rengøringsjob, er det også en kontrast, som danskerne ikke forstår.

Disse kontraster skyldes én eneste ting: regeringens økonomiske politik. Fra begyndelsen af denne regerings tid har det været dens målsætning, at væksten i den offentlige service kun skal være meget beskedent. Målet har været og er fortsat, at den andel, vi som samfund bruger til den fælles offentlige service, skal falde fra år til år. Målet er at spare op til skattelettelse, og at der skal være mere privat og mindre fælles. Statsministeren har sagt det, finansministeren har sagt det, beskæftigelsesministeren har sagt det, og senest har det konservative landsråd bekræftet det. Skattelettelse skal gives inden næste valg, og der skal være et højt tempo i den private og et lavt tempo i den fælles, den offentlige vækst. Med den strategi vil kontrasten mellem det private og det offentlige øges.

Kl. 11.25

Apropos talen om økonomisk ansvarlighed: Hvorfor er det økonomisk ansvarligt at gennemføre en skattelettelse på, lad os sige 10 mia. kr. inden næste valg, når det er uansvarligt at bruge 3 mia. kr. på kommunerne her og nu?

Over for den politik står der en anden mulighed – en mulighed for som tommelfingerregel at give en ligelig andel til det offentlige og det private og at sørge for, at der er orden i velfærden, før man begynder at love skattelettelse. For os er kursen klar: Vi Socialdemokrater vælger velfærd.

Før sommerferien indgik vi en bred aftale om velfærdsreformer. Det er en aftale, som vi er glade for, en aftale, som rækker langt ud i fremtiden og sikrer en nænsom, men nødvendig udvidelse af arbejdslivet, og en aftale, som indeholder en lang række socialdemokratiske fingeraftryk. Her er der især grund til at fremhæve Fore-

byggelsesfonden med 3 mia. kr., der skal bruges til at sikre et bedre arbejdsliv for os alle, og investeringer i erhvervsskolerne og de øvrige uddannelser, så alle unge kan gennemføre en ungdomsuddannelse. Vi har med velfærdsaftalen sikret en langsigtet og økonomisk holdbar kurs for Danmark.

Socialdemokratiet påtager sig gerne et økonomisk ansvar, også selv om det ikke altid er lige populært. Vi vil også gøre det fremover på både den korte og den lange bane, hvis der skulle være behov herfor, for i Socialdemokratiet er vi ambitiøse på vegne af fællesskabet. Vi tror på, at et stærkt fællesskab også er midlet til at løse fremtidens udfordringer.

I Socialdemokratiet vil vi daginstitutioner med garanti for både pasning og udvikling. Vi ved, at børnenes første leveår er særdeles afgørende for resten af deres liv, og vi ved, at dygtige pædagoger og medhjælpere og gode fysiske rammer giver trivsel til ungerne og tilfredse børnefamilier. Det vil vi investere i, og derfor har vi forslag om bedre fysiske rammer, om bedre efteruddannelse af personalet, om gratis mad til de yngste børn og om konkret hjælp til udsatte børn.

I Socialdemokratiet vil vi skoler, som giver alle børn muligheder for at udnytte deres chancer i tilværelsen fuldt ud. Børn er forskellige, og kunsten er at give barnet den bedst mulige udvikling, uanset hvilke talenter og interesser barnet har. Desværre har det tilsyneladende lange udsigter med at få bugt med hele den negative sociale arv, men skolen er det sted, hvor vi mener man ubetinget bedst kan gøre det, og at det kan lade sig gøre, ses der til alt held beviser på dag efter dag i den danske folkeskole, hvor lærerne arbejder forskelligt, når de får plads, rammer og mulighed for det. Derfor vil vi give skolen disse gode rammer, og derfor har vi forslag til en bedre folkeskole med vægten lagt på god efteruddannelse og forsøg med helhedsskoler og madordninger. Også med hensyn til ungdomsuddannelserne har vi forslag om at give dem et kvalitetsløft, og det samme gælder for de videregående uddannelser.

I Socialdemokratiet vil vi en god ældrepleje, så de ældre ikke længere skal frygte at blive svigtet, når de bliver gamle. Allerede i dag udføres der et stort og flot arbejde af de mange ansatte, men kvaliteten kan blive endnu bedre. Rammerne og ambitionsniveauet bestemmes centralt, og her vil vi afsætte midler til bl.a. at sikre nationale minimumsstandarder.